

Att segla i Medelhavet

Visst har vi alla drömt om att få segla en modern stor båt med alla finesser och bekvämligheter? Lämna den lilla charmiga 70-talsbåten vid bryggan och få känna sig som en riktig kapten? Om det sedan är garanterat soligt och varmt, god mat och fantastiska badvatten då är väl allt perfekt? Nja, vind är väl ett önskemål också. Men om det blir för mycket av det goda? Om det blåser 14 m/s varje dag, i medelvind, går det att segla då?

Det verkar finnas 13 uthyrningsföretag på dussinet som specialiserar sig på att hyra ut båtar i Medelhavet. Grekland, Kroatien och delvis Turkiet är populära länder, och Bavaria, Gib Sea, Sun Odyssey populära båtar. Inte lätt att hålla tungan rätt i munnen och välja rätt. Valet blev dock enklare än vad man skulle kunna tro, en rekommendation till en uthyrare i Grekland och saken var klar för vår del.

Kontakten sköttes via Internet och telefon, mestadels e-post, och det gick bra utan några som helst problem. Uthyrningsföretaget var snabbt och villigt att svara på frågor. Det är vanligast att hämta/lämna båten på samma ställe, Aten är den vanligaste hamnen. Eftersom vi siktat in oss på att segla i Cykladerna ville vi dock hämta/lämna båten på Santorini. Detta ledde till lite huvudbry eftersom alla båtarna i Cykladerna redan var uthyrda de aktuella veckorna trots att det bara var januari. Den långa "transportsträckan" från Aten avskräckte så vi stod på oss. Efter några dagar så

lyckades uthyrningsföretaget att hitta en båt och vi slog till. Vi ville ha de två sista veckorna i juli för att inte få för mycket av den grekiska passadvinden, Meltemi, en nordlig vind som kan blåsa ordentligt från augusti.

Båten, en Bavaria 40 av årsmodell 2001, hade en med svenska mått diger utrustningslista. Rullgenua, rullstor, 3 kabiner med dubbelkojer, två toaletter med dusch, ordentligt kök och stor bäddbar soffa vara bara några saker som fick det att vattnas i munnen på oss. Priset för två veckor var överkomliga €1600 per vecka, eller omräknat ca 2300:- per person och vecka givet 7 personers besättning. Lägg sedan till flyget (som vi bokade billigt i januari) och vi fick en två veckors drömsemester för ca 6400:-.

Det är vanligt att betala 50 % av hyran i handpenning vid bokning och resten några veckor innan avfärd. Då görs lämpligen en avstämning om detaljerna för att hämta båten. I vårt fall fick vi även vid den senare tidpunkten ett ont omen i form av kvällstidningarnas löpsedlar: "Svenskar strandsatta på grekiska öar, missar flyget!" Det var vinden som var boven och tom den envisa grekiska färjetrafiken hade varit helt inställd. Nåväl det var ju flera veckor kvar...

Väl på plats på Santorini blåste det väldigt mycket både dag som natt. Enligt rapporter hade sommaren, om än solig med blå himmel, varit onormal. Det hade varit extremt blåsig sedan juni och

vindar på över 20 m/s hade observerats flera dagar (grekerna använder dock uteslutande Beaufort). Eftersom Sverige vid denna tidpunkt upplevde en av de bättre somrarna i mannaminne kändes det faktiskt inte överdrivet varmt även om temperaturen låg upp mot 30 grader. Vinden gjorde sitt!

Första dagen gick åt att lämna in papper till hamnpolisen och gå igenom båten. En representant från uthyrningsföretaget var med hela tiden, även om jag tycker att de borde ha ordnat pappersarbetet hos hamnpolisen i förväg, det nog nämligen 2h att få några papper stämplade.

Första etappen i bidevind gick till Folegandros, ca 30 sjömil. Seglingen tog ca

9h med pauser. Vi hade upp till Beaufort 6 (11m/s-14m/s) och vi fick känna på segling i drygt 8 knop, härligt! Medaljen hade även en baksida, den grova dyningen och hårda seglingen gav upphov till en hel del sjösjuka hos delar av besättningen. Men vi fick även en stunds stiltje med bad i azurblått vatten och ett tag hade vi en flock delfiner som följeslagare så det var trots allt en nöjd besättning som la till i skymningen.

Hamnarna i Cykladerna är spartanska men i gengäld gratis. Räkna inte med någon service överhuvudtaget. Hamnpolisen kan ge anvisningar om var det går att ligga och väderprognoser för kommande dygn. I många fall kommer "vattenmannen" förbi en eller två gånger

Minsta båten i var hamn

per dag och då gäller det att passa på att fylla färskvattentanken. Efter hand blev just detta den stående ordern i hamn, att hålla utkik efter vattenmannen. Pga. av den hårda vinden var det svårt att hitta ordentligt lä i vissa hamnar, så det blev en del oroliga nätter i början innan vi fick upp förtroende för båten, ankaret och vår egen förmåga.

Dag 3, på Ios, hade vinden ökat i styrka. Seglargrannar talade om prognoser på Beaufort 7-8 (14m/s-21m/s) under dagen. Vi var dock stärkta av de första dagarna samt båtens storlek och gav oss ut mot nästa ö. Vi satte dock för mycket segel och i kombination med alldeles för stora dyningar samt vår egen oerfarenhet hände det som inte fick hända. Vid en hastig påkommen revning (när vi kom ur lä) lossnade plötsligt uthalet till rullge-

nuan och genuan fladdrade ut i full karriär. Den obehagliga kaotiska situationen förstärktes av att det knappt inte gick att kommunicera utan att man skrek på en halvmeters avstånd. Vi kämpade i 30 min med att ta ner seglen och vända tillbaka. Väl i hamn, slokörade och utpumpade, var resultatet nedslående, skador både på storen och genuan, och dessutom trasigt uthal. Uthyrningsfirman var förstående, men hade ingen service på Ios, och det var uteslutet att förflytta sig i båtens samt besättningens nuvarande kondition. Lösningen blev att demontera rullsystemet själva samt ta hjälp av en lokal segelmakare. Efter ytterliggare ett misslyckat försök i för hård vind kunde vi några dagar senare äntligen lämna Ios till ackompanjemang av betydligt mättfullare Beaufort 6.

Pustar ut efter tilläggnen

Resten av seglingen blev odramatisk och lugn, vi lärde oss att vinden oftast avtog under ett par timmar på dagen. Vi utnyttjade detta samt avstod alltför långa dagsetapper. Dessutom valde vi klokt nog att ligga kvar i hamn när prognosen var Beaufort 7 eller över. Även om den rogivande seglingssemester vi sett framför oss låg längre bort än vad vi ville erkänna, fick vi många fina seglingstunder och upplevde en fantastisk natur. Resten är som man säger historia, eller snarare minnen, för så många semesterbilder blev det av förklarliga skäl inte i den hårda seglingen.

Vi använde oss av uthyrningsföretaget

Cross Eagle (<http://www.cross-eagle.gr/>) som jag kan rekommendera, ett litet och hederligt företag. Var dock beredd på att vissa små uthyrare (som Cross Eagle) bara har några eller någon servicepunkt runt etappen. Båtarna är stora och tilläggning sker alltid med aktern vilket är ovanligt. Att backa en 40-fots båt i en trång hamn med sidvind bör vara respektingivande. Likväl att segla i Beaufort 7... det hela förutsätter att man inte har tummen mitt i handen och vet man gör. Om inte, skulle man väl inte ge sig ut på detta äventyr...eller kanske skulle man det?

Text och bilder av Johan Lindén